

46

Piæ Lacrymæ,

^{Quibus}
Funus

Rectoris de se immortaliter meriti,

V I R I

Amplissimi atqve Excellentissimi

**DN. JACOBI
THOMASII,**

Eloquentiæ Prof. Publ. longè celeberrimi, Fa-
cult. Philos. Senioris, Academiæqve Subsenio-
ris & Decemviri, ut & Colleg. Min.

Princip. Collegati,

Ipsa exequiarum ejus die, qvi erat XIV. Septemb.

prosequitur

Totus Alumnorum Scholæ Thomanæ Cœtus.

LIPSIAE,

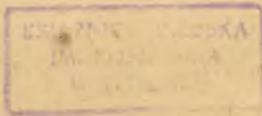
Literis CHRISTOPHORI GUNTHERI,
ANNO M DC LXXXIV.

-97p O

Um vox de Dominō facta est
mœstissima raptō,
Ora statim lachrymis humida fa-
cta piis.
Qvodque nefas dictu, fatis iratus iniquis
Ex irā cœpi vel maledicta loqui.
Nec qvicqvam ad nostras pervenit acerbius
aures,
Ut sumus in ludo hoc, perveniatqve precor.
Ante meos oculos tanqvam præsentis imago
Hæret, & extinctum vivere fingit amor.
Sæpe refert animus doctas svavesqve loqvelas,
Qvas calidus toto fecit amore die.
Nulla tamen siveunt mihi tempora densius istis,
Qvæ vitam vellem semper habere meam.
Mellea cum mentem formarent verba docentis,
Parnassi donis imbuerentqve caput.
Adfuit ille mihi, me qvando Thalia regebat,
Adfuit ille mihi, cum bona nosse datum.
Illum ego nō aliter dantem mihi commoda vidi,
Formandus qvam si natus in arte foret.
Sumpsit in amplexum, consolatusq; jacentem est,
Sors ægrotanti cum mihi dura nocet.

O qvo-

Qvoties vitæ custos in crimina promtæ
Continuit faciles in mala facta manus.
Qvoties dixit: tristissima numinis ira est,
An tantis vitiis hanc meruisse juvat?
Vox tamen illa fuit celeberrima: respice, qvan-
tum,
Debeat Auxilium Numen id esse tibi,
Si misis vitiis, habeas pietate virentem
Mentem, & per vitam, qvæ bona facta velit.
Hic Deus incumbet; qvaqve est virtute, parabit,
Ne sit ad extremum sors inimica tibi,
Cumqve suis nati vires adhibebit, & omnem
Qvò levius doleas, experietur opem.
Hæc effecerunt vitam mihi verba placentem.
Qvæ qvoqve ne fuerint tu dato vana Deus.
Se laudaturum qvoqve me, spondere solebat,
Qvos nosset, claris hic & ubiqve viris.
Qvorum non alio coleret penetralia ritu,
Gentiles qvondam qvam coluere Deos.
Scilicet in miseris licet haud emergere terris,
Sint nisi, qvi monstrant, qvâ licet ire, viam.
Qui te qvid, nisi sint, exoptent esse, Patroni,
Ornandis studiis admoveantqve manus.
Jure viro lachrymas igitur libamus adempto,
Qvas rapto Patri stirps dare chara solet.
Carmina jure damus raras testantia dotes,
Pasim ut de nostro constet amore bonis.

Hoc

Hoc est, qvod Musæ possunt tibi mittere no-
stræ,

Qvin etiam scimus, qvod damus, esse tuum.
Funera nec potui ditare, nec ungere corpus,
Paupertas prohibet talia ferre premens.
Qvæ potuit, qvam tu dilectam vivus habebas,
Stirps feret & conjux officium omne Tibi,
Illa tibi exeqvias & magni funus honoris
Fecit, & extinctis qvæ bona præstat amor.
Diluit & lachrymis moerens ungventa profusis,
Ossaque vicinâ condita texit humo.
Debita qvæ qvoniam rapto dat dona Marito
Conjugis exopto sit DÆus ipse loco.

